

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319201356
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6319201356.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu X. D., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XXX/X, V. nad C., právne zastúpeného JUDr. Bronislavou Garajovou, advokátkou, so sídlom Železničná 291, Poltár, proti žalovanému T. D., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom R. XXX, N. nad C., právne zastúpenému JUDr. Idou Cabanovou, so sídlom Mičinská cesta 35, Banská Bystrica, v konaní o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6C/23/2019-171 zo dňa 23. 06. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) žalobu žalobcu zamietol (I výrok). Zároveň rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (II výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd určil, že žalobca je vlastníkom v podiele X/X nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území N. nad C., v častiach ako sú zakreslené Geometrickým plánom č. XXX/XXXX, od spoločnosti J., s. r. o., ako parc. C-KN č. XXX/X, lesné pozemky o výmere XX m², ďalej diel č. XX vo výmere XXX m² oddelený od parc. E KN č. XXXX, trvalý trávny porast o výmere XXX m², pričlenený k parc. C-KN č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere XXXX m², ďalej parc. C KN č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere XXXX m², parc. C-KN č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere XXXX m², parc. C-KN č. XXX/XX, lesné pozemky o výmere XXX m², ďalej diel č. XX o výmere XXXX m², oddelený od parcely E-KN č. XXXX, trvalý trávny porast o výmere XXXXX m², pričlenený k parc. C-KN č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere XXXX m² a napokon parc. C-KN č. XXX/X, záhrada o výmere XXX m² (ďalej len „nehnuteľnosti“).

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že jeho otec R. D., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX spolu so svojím strýkom Y. D. zdedili po starom otcovi R. D. a otcovi Y. D., I. D., nar. XX. XX. XXXX (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť XX. XX. XXXX), ktorý zomrel XX. XX. XXXX, nehnuteľnosti, ktoré sú v súčasnosti v katastrálnom území N. nad C., pôvodne zapísané v pozemkovej knihe V. nad C. v T. č. XXX a č. XXXX. Na základe dedičského konania následne dedili R. aj Y. D. rovným dielom. Otec žalobcu zomrel dňa XX. XX. XXXX a jeho spoluvlastnícky podiel zdedila jeho manželka U. D., rod. L.. Po jej smrti dňa XX. XX. XXXX sa dedičom jej majetku stal žalobca. Napriek tomu, že otec žalobcu bol podielovým spoluvlastníkom pozemkov, pôvodne vedených v T. č. XXX, obyvatelia mali pozemky reálne

rozdelené a každý užíval konkrétnu časť pozemkov. Žalovaný ako právny nástupca nebohého Y. D. sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností na základe notárskej zápisnice zo dňa XX. XX. XXXX, pričom nehnuteľnosti boli zapísané na LV č. XXX a niektoré na LV č. XXXX kat. úz. N. nad C.. Žalobca si takisto dal osvedčiť vlastníctvo titulom vydržania, avšak v prípade pozemkov zapísaných v T. č. XXX, došlo ku chybe pri osvedčovaní vlastníctva pre žalovaného, pretože osvedčené v jeho prospech boli aj pozemky, ktoré užíval R. D., nie však Y. D.. Ide o plochy, ktoré v súčasnosti užíva žalobca. Podľa názoru žalobcu nesprávnosť osvedčenia o vydržaní má vyplývať aj z tej skutočnosti, že v čase vydania osvedčenia žili ešte potomkovia R. D. a manželka U. D., ktorá zomrela až dňa XX. XX. XXXX.

4. Okresný súd mal na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 134 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) preukázané, že predchodcom oboch strán sporu bol I. D. st.. Jeho syn I. D. ml. mal syna R. D., ktorý bol pôvodne ženatý s Y., rod. D. a po jej smrti s U., rod. L. mal deti X. D. (žalobcu), Y. V. a E. V.. Druhým synom I. D. st. - Y. D. mal deti R. L., R. D., T. Úradníka (žalovaného) a Y. D. (ktorá bola prvou manželkou R. D.). Konštatoval, že v PKV č. XXX, vedenej vtedy pre kat. úz. V. nad C., boli okrem iných vedené aj pozemky v časti C., a to ako pasienky alebo role pod č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX. V časti B PKV pod poradovým č. XXX sa nachádza zápis presne neoznačeného podiel k týmto pozemkom v prospech I. D. a V. G.. T. tohto spoluvlastníckeho podielu je ďalej zaznamenaný v časti B PKV pod poradovým číslom XXX na základe dedičského rozhodnutia z XX. XX. XXXX pod sp. zn. H v prospech R. D. „I.“ a Y. D.. V dedičskom rozhodnutí Okresného súdu Brezno zo dňa 31. 03. 1949 v PKV č. XXX je uvedený podiel X/XXX. Po smrti R. D. tieto pozemky zdedila vdova U. D. v dedičskom rozhodnutí pod sp. zn. H a po jej smrti zdedil žalobca bez povinnosti výplaty ustupujúcich dedičov. Žalovaný nadobudol titulom vydržania podľa § 134 OZ nehnuteľnosti v kat. úz. N. nad C. v celosti na parc. reg. E - KN č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m², č. XXX - orná pôda o výmere XXXX m², č. XXXX orná pôda o výmere XXX m², č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX m², č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX m², č. XXXX - orná pôda o výmere XXX m², č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m², č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX m², č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX m², č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m², č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX m², č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m², č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m², č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m², ako aj parcely registra C KN č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², č. XXX - záhrada o výmere XXXX m², č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a to všetko v zmysle identifikácie parciel č. XXX.Xa.X-XXX/XX vyhotovenej v tom čase Správou katastra Brezno zo dňa 04. 03. 2005. Taktiež nadobudol vlastnícke právo k parcele registra E č. XXXX - lesné pozemky o výmere XXX m² a č. XXXX - lesné pozemky o výmere XXXXX m² podľa identifikácie č. XXX.Xa.X-XXX/XX zo dňa 07. 11. 2005. Prvoinštančný súd konštatoval, že žalobca sa v zásade domáhal posunu tejto severozápadnej hranice smerom doprava na východ, z technického hľadiska oddelením jednotlivých plôch parciel zapísaných v registri „E“ katastra nehnuteľností v prospech žalovaného. Žalovaný na základe notárskej zápisnice vydržal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, pričom do doby svojej oprávnenej dobromyseľnej držby mohol započítať aj držbu svojho otca Y. D.. Rovnako aj žalobca od 01. 01. 1992 mohol vydržať vlastníctvo k druhej oddelenej ploche pôvodných pozemkov I. D. st., aj na základe oprávnenej dobromyseľnej držby svojej matky U. D.. Konštatoval, že na to, aby sa mohla posunúť hranica medzi takto oddelenými plochami, ako vyplýva z dnešného registrového stavu v katastri nehnuteľností, by žalobca musel preukázať v prvom rade to, že žalovaný pri svojom osvedčovaní, či už vedome alebo nevedome, neuvádzal pravdivé skutočnosti vo vzťahu k užívaniu týchto plôch jeho právnymi predchodcami, či ním samotným. Na druhej strane by musel žalobca preukázať aj vznik týchto práv na svojej strane, t. j. to, že užívanie jeho právnymi predchodcami alebo ním samotným zasahovalo v prírode aj do plôch, ktoré sú v súčasnosti zapísané v prospech žalovaného. Reálna del'ba v takej línii ako to na základe vyhotoveného geometrického plánu navrhoval žalobca, by musela vyplývať z jednoznačných dôkazov, na základe ktorých by súd nemal pochybnosti o tom, že pôvodne reálne rozdelenie Y. a R. D. po smrti I. D. st. prebiehalo práve v tejto línii, a že obe strany rodiny tieto oddelené plochy aj tatko užívali. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že niektorá časť rodiny užívala aj inú časť plochy než akú mala vo vlastníctve a vzájomne dochádzalo buď k striedavému užívaniu tej istej plochy alebo dlhodobej výmene vzájomného užívania, avšak bez prevodu vlastníctva. Vo vzťahu k čestným prehlásením o užívaní parcely registra E KN č. XXXX prípadne ďalších plôch vetvy rodiny R. D. mohlo takéto užívanie zodpovedať aj tvrdenej výmene plôch. Žalobca v spore nedisponoval dostatočnými dôkazmi a zostal v dôkaznej núdzi.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a tieto priznal úspešnému žalovanému v celom rozsahu.

6. Rozsudok okresného súdu napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní poukázal na to, že užívanie je jednou z najdôležitejších podstát pri nadobudnutí vlastníckeho práva držbou, pričom parcelu reg. E KN č. XXXX žalovaný ani jeho právny predchodca nikdy neužíval. Skutočnosť, že túto parcelu dlhodobo užíva práve žalobca nebola medzi stranami sporná. Uviedol, že užívací stav nezodpovedá reálnemu rozdeleniu plôch v prírode, nakoľko žalobca užíva pozemky, ktoré sú vedené na mene žalovaného (minimálne v rozsahu parcely reg. E KN č. XXXX) a naopak žalovaný užíva pozemky, ktoré vlastnícky patria žalobcovi.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť ako vecne správny. Zároveň žiadal priznať aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V odvolaní uviedol rovnaké skutkové tvrdenia ako počas konania. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozsudok okresného súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

8. Žalobca na vyjadrenie žalovaného nereagoval.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1,2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Súd prvej inštancie zistil všetky rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých založil svoje rozhodnutie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho závermi, a preto sa obmedzí len na zdôraznenie správnosti daného rozhodnutia.

13. Žalobca žiadnym spôsobom, argumentmi uvádzanými v odvolaní nespochybnil správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom v odvolaní tvrdil, že rozhodnutie okresného súdu trpí vadami podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP.

14. Inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§365 ods. 1 písm. d) CSP] sa rozumie procesná vada konania, ktorá nie je subsumovateľná pod ostatné odvolacie dôvody, ak teda mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V rozhodovacej praxi súdov sa pod inou vadou konania rozumie najmä porušenie ustanovenia o dokazovaní. Ide o prípady, ak súd vôbec nezisťoval skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci, a to aj napriek tomu, že boli tvrdené a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy a porušením ustanovení o vykonaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, nevykonaním dôkazu navrhnutého stranou na preukázanie rozhodujúcich skutočností, hoci súd dospel k záveru, že strana sporu neuniesla dôkazné bremeno [§ 365 ods. 1 písm. e) CSP]. Odvolací súd poukazuje na to, že dokazovanie v civilnom súdnom konaní predstavuje proces, v ktorom si súd vytvára poznatky, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie veci. Právomoc súdu konať o veci, ktorej sa predmet konania týka v sebe obsahuje aj právomoc súdu posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (viď rozhodnutie I. ÚS 52/2003). Je potrebné si však uvedomiť, že nie je povinnosťou súdov v občianskom súdnom konaní vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich bude vyslovené je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok neúplnosť skutkových zistení, ktoré môžu viesť k vydaniu nesprávneho rozhodnutia. V danom smere tento odvolací dôvod nespochybnil v nevykonaní navrhnutých dôkazov, keďže žalobca na pojednávaní na

ktorom prvoinštančný súd vyhlásil rozsudok vo veci samej nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy, a preto súd prvej inštancie procesným uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol. Z práva na spravodlivý súdny proces však pre procesnú stranu nevyplýva právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Ako bolo už vyššie spomenuté hodnotenie dôkazov je postup súdu, pri ktorom hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Ide teda o činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy súd hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, pričom pri ich hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. V danom prípade sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré nadobudol do svojho vlastníctva žalovaný titulom ich vydržania.

15. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že v Slovenskej republike platí pri vecných právach k nehnuteľnostiam intabulačný princíp, pri ktorom sa tieto práva evidujú v katastri nehnuteľnosti. Predmetná zásada je obsiahnutá v ustanovení § 70 ods. 1. zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v platnom znení, podľa ktorého platí, že „údaje katastra nehnuteľností sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.“ Ide o tzv. zásadu hodnovernosti (materiálnej publicity) katastra nehnuteľnosti, podľa ktorej sa chráni dôvera každého v správnosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľnosti. Inými slovami povedané, čo je zapísané, platí. V zmysle tejto zásady musel teda žalobca, ktorý v spore tvrdil, že žalovaný, ktorý je ako vlastník nehnuteľnosti zapísaný v katastri nehnuteľností, takýmto vlastníkom nie je, osvedčiť nielen svoj naliehavý právny záujem, ale aj vykonaným dokazovaním bezpochybne preukázať dôvodnosť podanej žaloby, podľa ktorej by malo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam naopak práve svedčiť v prospech žalobcu a nie žalovaného. Žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno, keďže nespochybnil správnosť zápisu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a teda v konaní nebola na základe vykonaného dokazovania prelomená zásada materiálnej publicity katastra nehnuteľnosti. Medzi stranami konania nebolo sporné, že právnym predchodcom oboch strán sporu bol I. D. st. (nar. XXXX - zomr. XXXX), po ktorom podiel na nehnuteľnostiach zapísaných v T. č. XXX a č. XXXX zdedili v rovnakom podiele R. D. (otec žalobcu) a Y. D. (otec žalovaného), ktorí nehnuteľnosti užívali na základe reálne del'by v priestore. Je síce pravdou, že v konaní nebolo sporné, že žalobca ako aj jeho právny predchodca užívali parcelu registra E KN č. XXXX katastrálne územie N. nad C., avšak žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že by k nadobudnutiu či už predmetných nehnuteľností, alebo konkrétne tejto parcely mal nadobúdať titul, a to či už reálny alebo putatívny, pre ktorý sa môže domnievať, že takéto právo k nehnuteľnosti existuje. Ak teda žalobca chcel byť v spore úspešný musel by uniesť dôkazné bremeno, a teda mal ním tvrdené skutočnosti preukázať. Žalobcom tvrdené skutočnosti neboli v konaní preukázané, nakoľko tieto nehnuteľnosti na základe vydržania nadobudol už žalovaný, pričom k užívaniu týchto nehnuteľností došlo len na základe ústnej dohody medzi R. D. a Y. D., ktorí si pre svoje vlastné potreby zamenili nehnuteľnosti, ktoré nadobudli na základe reálneho rozdelenia, avšak bez toho, aby prevádzali aj vlastnícke práva k týmto pozemkom. Podľa názoru odvolacieho súdu o uvedenom neprevedení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam svedčí aj to, že nie len žalobca užíva nehnuteľnosti, ktoré boli vo vlastníctve žalovaného a jeho právneho predchodcu, ale aj žalovaný a jeho právny predchodca užívali nehnuteľnosti, ktorých vlastníkom boli právní predchodcovia žalobcu, a ktorých vlastníkom je v súčasnosti žalobca.

16. K časti odvolania týkajúcej sa nesprávnych skutkových záverov súdu prvej inštancie [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP] odvolací súd v stručnosti poukazuje na závery súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel po riadne vykonanom dokazovaní a svoje zistenia náležite odôvodnil, a s ktorými závermi sa prvoinštančný súd v plnej miere stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne záver a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/222/2009 zo dňa 26. 02. 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také

predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/4/2009). Odvolací súd ma za to, že okresný súd na základe zisteného skutkového stavu aplikoval na vec správnu právnu normu (CSP, OZ), správne ju aj interpretoval a aj aplikoval. Z tohto dôvodu rozhodnutie prvoinštančného súdu netrpelo ani touto vadou konania.

18. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia a to z hľadiska, či v konaní nedošlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného však dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto rozsudok okresného súdu v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.